

akivel fiatalabb korában viszonya volt. Megállította a leányt.

— Látod, ha hozzám jöttél volna feleségül, akkor ez a sok szerencsétlenség nem történt volna! Add ide a kezdet!

A leány, aki már hallott a tömeges gyilkosságról, ellenkezett.

— Micsoda, nem akarsz kezdet nyújtani? kiállt a dühöngő ember. No akkor majd emléket adok neked!

Ezzel rálőtt a leányra.

A gyilkos ezután a hegyek közé menekült és nem tudtak ráakadni. Vasárnap halva találták a temető kapuja előtt. A gyilkos agyonlőtte magát. Arra járó tolvajok teljesen kifosztották, még a revolverét is elvették és a gonosztevő zsebében csak egy végredelet volt, amely így végződik:

— Az állam ne bánjon szigorúan fiammal, akinek elég keveset hagyok hátra. Eljen Olaszország!

— **Halálozás.** Kövesi Jenőné született Steiner Rózsika e hó 16-án 27 éves korában Budapesten meghalt.

Spóner Zsuzsanna e hó 17-én 88 éves korában Késmárkon meghalt.

Szabadkán hosszas betegség után elhunyt Milassin Sándor városi tisztviselő. A közszertetben állott tisztviselőt neje Odry Emma és leánykaja gyászolják.

Bécsből táviratozza tudósítónk, hogy ott ma meghalt 89 éves korában Rauth Mária, Forinyák Gyula nyugalmazott lovassági tábornoknak anyósa. A korpót Budapestre szállítják és a kerepesi-uti temetőben levő családi sírboltban fogják eltemetni.

— **Magyar szó a köszénbányákban.** Tata közelében van az első magyar köszénbányatársulat felsőgallai bányatelepe. Helyén ezelőtt négy esztendővel még erdő volt s ma már több mint nyolcezer ember lakik ott, mindannyian törekvő, szorgalmas munkásai a hatalmas bányatelepnek. A társulat élén gróf Teleki Géza és Herz Zsigmond vezérigazgató állnak, akik a mérnökök támogatásával hazafias buzgalommal segítik elő a derék bányanép magyarosítását. Néhány hónap előtt a felsőgallai bányászok még a *Glück auf!* köszöntéssel üdvözölték egymást épp úgy, mint az osztrák és a többi magyarországi bányák munkásai szokták. Ujabbán az a köszöntés teljesen kiment a használatból. A vezetőség ajánlatára magyar köszöntéssel cserélték föl ezt a bányászok s ma már minden munkás *Jó szerencsét!* kíván a másiknak, amikor elindulnak nagy utjukra. Még teljesebb méltánylásra tarthat igényt a munkásoknak az az elhatározása, hogy a bányába való leszálláskor a régi német *szövegű imádság* helyett is magyar *szövegű imádságot* ohajtának ezentúl használni. Fő is kérték a vezetőséget, hogy gondoskodjék ilyen magyar *szövegű bányászimádságról*, amelyet az idegenajku munkások is készek megtanulni. A vezetőség most azon fáradozik, hogy arra hivatott tollból klasszikus szépségű magyar bányászimádságot szerezzen. Ha ez sikerülni fog, az országos bányászegyesület útján indítványozni fogják, hogy a magyar *szövegű bányászimádságot* a magyar állam területén levő összes bányák vezessék be munkásaik közé.

— **Bányaszerencsétlenség.** A brüxi szénbánya társaság „*Frisch Glück*” nevű tárnájában, Dux mellett tegnap délelőtt tíz órákor nagy bányaszerencsétlenség történt. A szerencsétlenség idején *nyolcvankét* bányamunkás dolgozott a tárnában. Ezek közül 28 a Haladás tárnába menekült. Eddig tizenhét sebesültet hoztak ki a bányából, akik közül öt férfi meghalt. A tárna mélyén a mentők még *harminc* halottat találtak, de lehetetlen holttestükhöz jutni, mert köröskörül égi a tárna. A szerencsétlenségről távirataink a következő részleteket jelentik:

Brüx, szeptember 20.

Gróf Coudenhove helytartó odaérkezett és azonnal Duxba ment a szerencsétlenség színhelyére. Ugy látszik, hogy további veszélytől nincs mit tartani. A tüzet eloltották.

Dux, szeptember 20.

A katasztrófát, melynek eddig ötvenöt áldozata van, a kiáramló szén-oxid robbanása okozta. Most már pontosan megállapították, hogy összesen 74 munkás és Dyk Vilmos mérnök voltak a tárnában. Esti nyolc óráig 18 sebesült közül kettő halt meg a tárnában. Négy holttestet találtak s Dyk is belehalt sebeibe.

Dux, szeptember 20.

A *Frisch Glück*-tárnában a munkához leszállott 83 ember közül valószínűleg 40-en odavesztek. Hat ember eltűnt és valószínűleg halott. 28 sértetlenül kijött, 9 embert, akik sérüléseket szenvedtek, kihoztak, de felgyógyulásukhoz kevés a remény. A mentési munkálatok folynak.

— **Leletlen anya.** A szepesmegyei Nedecen Novák Mihályné férjével összeveszett, ezért három gyermekét a házába zárta, aztán rájuk gyújtotta a házat és megszökött. A szomszédok észrevették a tüzet és a három gyermeket a tűzhaláltól megmentették.

— **Házasság.** Rohrich Samu szatmári gyógy-szerész e hó 11-én tartotta eljegyzését Huszton Krausz Margit kisasszonnyal, Krausz Lajos nagybirtokos és iakereskedő leányával.

Pallaghy Béla, Miskolc város helyettes polgármestere e hó 17-én kötött házasságot Serák Karolinnal, néhai Serák József volt vattai nagybirtokos leányával.

Goldstein Jakab kereskedő Oravicáról, eljegyezte Schulhof Regina kisasszonyt, Schulhof Lipót oravicai tanító leányát.

Berg Vilmos földbérő és malomtulajdonos e hó 16-án jegyezte el Sajtényon Koch Riza kisasszonyt, Koch Fülöp kereskedő leányát.

Dr. Rosenwald Mór Buziásról, eljegyezte Fleischer Jeanette kisasszonyt Belgrádból.

Dr. Ungár Jenő bányamű-orvos Komlón, nőül vette Strasser Henrik inápusztai földbirtokos leányát, Idát.

— **Osztálysorsjáték.** Az osztálysorsjáték mai húzásán huszezer koronát nyert 48684, tízezer koronát 59659, ötezer koronát 75871 80135 6489 86997 90792 41578 8483 92104, kétezer koronát 55007 70755 23776 32670 27905 40240 5504 20997 67214 12807 16991 98027 57198 70883 83436 47249 64407 63386 14389 15811 8834 22964 20124 4242 78778 84632 90351 21122 96785 33818 79841 67470 77992 78573, ezer koronát 50212 78524 40863 3736 19458 73089 40143 10799 81518 25866 57526 71468 13251 44155 6558 67290 54066 31007 24592 42270 88864 66372 63872 61964 79915 35477 78010 21387 34424 54393 29096 68102 77005 98791 54116 24518, ötszáz koronát 99101 97538 59403 27587 65896 31276 34209 11266 40868 63520 98800 58093 99030 79648 82376 31136 15277 55160 82607 75150 87973 7959 28909 37787 31018 34983 33163 98116 19948 88203 33695 29897 70281 24317 3890 91940 87640 93252 90358 74493 84505 37763 69743 66009 67126 65231 63942 50908 89895 37812 43180 57676 9648 83124.

Ajánljuk az osztálysorsjegy-vásárlóknak Lukács Vilmos bankházát, (Budapest, V., Fűrdő-utca 10. szám.)

(x) Iskolás fiúk és leánykák részére teljes fehérmű kelengye kapható (intézetek részére előírás szerint) a legsolidabb minőségben és jutányos áron Kertész Pálnál, Budapesten, Kerepesi-ut 44. szám alatt, a Népszínházzal szemben.

(x) Kérjünk mindenütt Emke-gyujtót!

## Az idegbaj áldozata.

(Dr. Pollák Rezső öngyilkossága.)

— A Budapesti Napló tudósítójától. —

Budapest, szeptember 20.

Széles körökben ösmert, közbecsülésben álló uri ember lett ma öngyilkossá a fővárosban. Nem bántották anyagi gondok — mert hiszen jólétben, boldogságban élt — nem tapadt szegényfolt a lelkéhez; mégis fegyverhez nyúlt, hogy megszabaduljon az élettől, amelynek rá nézve nem volt becsé többé.

Beteg volt, a század betegsége, az idegesség gyötörte s ez adta kezébe a fegyvert a még férfikorában lévő ügyvédnek. Doldgozni, munkálkodni akart, ez volt az eleme, de a súlyos betegség megakadályozta ebben s a halálba menekült a nehéz kör-következményei elől.

Dr. Pollák Rezső fővárosi ügyvéd az öngyilkos. Keresett ügyvéd volt. Már rég ideje, hogy az Andrássy-ut 8-ik számú házban ügyvédi irodát nyitott. Akkor még szerény viszonyok közt élt, irodája is gyengén jövedelmezett, de mintegy 12 évvel ezelőtt megnősült Pollák, nőül vette Hirschler Terézt, aki özvegy volt, egy gyermekkel, aki az idén vonul be önkéntesnek.

Feleségével, akit rajongásig szeretett, tekintélyes hozományt kapott dr. Pollák. Házassága volt boldogulásának rugója; a szerény körökben ismert ügyvéd hamarosan nagy klientúrára tett szert s egyre nagyobb körökben folytatta gyakorlatát.

Második házasságából két fia született. Egyik még elemi iskolába jár, a másik meg az alsó gimnáziumba.

Dr. Pollák hamarosan a főváros egyik legkeresettebb ügyvédje lett s ügyésze a főszámlolás alatt álló VIII—IX—X. kerületi takarékpénztárnak, ügyésze több nagyobb vállalatnak s igazgatósági meg felügyelő bizottsági tagja néhány intézetnek.

A 45 éves ember életerős, piros pozsgás színben volt még a legutóbbi időkben is, úgy hogy senkisémet gondolt volna arra, hogy beteg. Nem is nagyon régen támadta meg a kór, amelynek most áldozata lett.

Sokszor panaszkodott betegségéről sógorának, dr. Hirschler egyetemi tanárnak, aki ellátta orvosi tanácsokkal. Baját mindazonáltal nem tartották veszedelmesnek és dr. Pollák az utóbbi időkben tényleg jobban is érezte magát.

Gyermekeit nagyon szerette. Két kisebbik fiát csaknem minden nap elkísérte az iskolába, sőt ha szerét ejthette, még haza is vezette őket déltájban az iskolából.

Dr. Pollák tegnap este feleségével és husz éves mostoha fiával elment vacsorázni s a legvidámabb hangulatban eltöltött este után tért vissza övével Andrássy-uti lakására. Ma reggel szokása ellenére

nem kísérté el kis fiait s azt mondta nejének, hogy meghűtötte magát, gyengélkedik. Fél 8 órákor mindazonáltal felöltözködött s az irodája mellett levő szalonba ment, ahol a szobalány éppen takarított. Idegesen járt föl és alá egy darabig.

Egyszer a szobalány kiment a szalonból, de alig tette ki a lábát, hatalmas dörrenés hallatszott ki onnan. A leány benyitott a szobába, de jajveszékelve rohant ki onnan:

— Szent Isten, a nagyságos ur meglőtte magát.

A házbéliek besiettek a szobába és dr. Pollák ott feküdt a padlón nagy vértócsában, halántékán óriási sebbel. Mellette hevert a kilenc milliméteres revolver, amelyből egy golyót lőtt a halántékába.

Orvosokat hívtak hozzá, akik azonban már nem segíthettek a szerencsétlenül, mert pár pillanatnyi kínlás után meghalt.

Az öngyilkosságról értesítették a rendőrséget, amelynek kiküldöttje jegyzőkönyvet vett föl s a holttestet a boncoló intézetbe vitette. Az öngyilkosság híre roppant hamar elterjedt s mély részvételeket keltett. Az öngyilkosságról a sajtóiroda a következőket jelenti:

Dr. Pollák Rezső budapesti születésű 46 éves ügyvéd ma reggel 8/8 órákor Andrássy-ut 8. szám alatti lakásán iőbe lőtte magát s meghalt. Tettének okát nem tudják. Ideges ember volt, s valószínű, hogy egy ön-eledt pillanatában nyult a revolverhez.

## Őszi séta.

A párbajokról beszél minden ember, meg a női becsület védelméről Budapesten. Istenem, hogy a nők becsületét csak így, csak karddal vagy pisztollyal lehet megvédeni. Az utcák teli vannak puskaporszaggal, az ember fülében kardcsattogás cseng, és aki a középkort a történelemből nem ismeri jól vagy nem tudja elképzelni, olvassa el az újságokat, az újságok híré a jegyzőkönyvekről, becsületbírásgokról, a vérről, amely folyik és a sebekről, amiket kötöznek, foltoznak. A férfiak, egykor, ködös időkben, szintén kardosan és vértesen állottak ki a maguk asszonyaiért, csak hogy az a folytonos háboru ideje vala. Most pedig a munka korszakában élünk vagy micsoda. Mit is mond Nóra? Az a törvény, amely megtorolja, hogy a leány a beteg apján rendkívüli uton segít, jó dehogy is lehet. Valóban, azok a törvények sem lehetnek jók, amelyek megtűrik, hogy a munka embereit a maguk mindennapi köréből kiragadják és odaállítsák az ostoba kard és a még ostobább pisztoly elé.

Már ismét felbukkant egy morganatikus házasság híre az újságokban. A kassai fiatal emberek körében bizonyára óriási a szenzáció, hogy egy földijüknek, aki zsidó vallású, egy szép, egy gazdag, nagynevű grófkisasszony megkérte a kezét. A példa ragadós. Amit fejedelmek és királyi hercegek kezdettek, grófkisasszonyok folytatják bátran és kedvesen. De a Taaffe-családban ugylátszik hagyományos a morganatikus házasság. Hiszen gróf Taaffe, a mostani menyasszony bátyja is nagyon érdekes házasságot kötött, amikor Fuchs Magda urhölgyet vette el. És Ausztriában, a keresztényszocialisták haragos hazájában történt már hasonló szenzáció máskor is. Ki ne emlékeznék Friebeis lovag esetére, aki helytartója volt Alsó-Ausztriának és Back szegedi malomtulajdonos leányának esküdtött örök hűséget. Van tehát még szerelem a világon és a hymenhierek nem mennek mind arra a kaptafára, hogy Rosenwasser Adolf ur, a Rosenwasser és Társa cég baltája eljegyezte Mandelbaum Eleonora kisasszonyt, Mandel Ármin urnak, a Mandelbaum és Zucksfort cég baltájának bájos leányát. Igenis, van még szerelem a világon — és öröm Kassán. Szép és tisztes foglalkozás volt eddig is, hogy az ember orvos legyen Kassán, — de most ez a foglalkozás legendaszerűvé válik és a házasság csatamezején a marsallbotot fogja jelenteni.

A budapesti ember szíve megdobbant ma arra a hírre, hogy valami új utat válnak itt nekünk Budapesten. A Dob-utca eltűnik és a helyébe varázsszóra egy új sugár-ut lép. A könyök-utca meséje megismétlődik. A bódék pusztulnak és a földből új paloták nőnek ki, mint a mesebeli óriások. Micsoda szép és szédítő egy gondolat. Ugyis alig van széles utcánk, még sok a girbe-gurba sikátor, még sok a piszok, *valamink* van tehát most Velencéből is. Bár egyéb volna belőle. Amint ott a Canale grandén az embert elfogja a végtelenség érzése, azonképpen dagad az ember melle a széles, nagy utcákon, amelyekben úgy érezzük, hogy nővünk, hogy szárnyakat kapunk és szállunk ismeretlen magasságok felé. Csak azt a csodaszert kellene még megtalálni, hogy a szegényes utcákkal együtt hadd pusztuljon a szegénység is, hadd tűnjék el az emberiség életéből ez a legnagyobb, ez az örökkön-örökké nyomasztó lidérc.